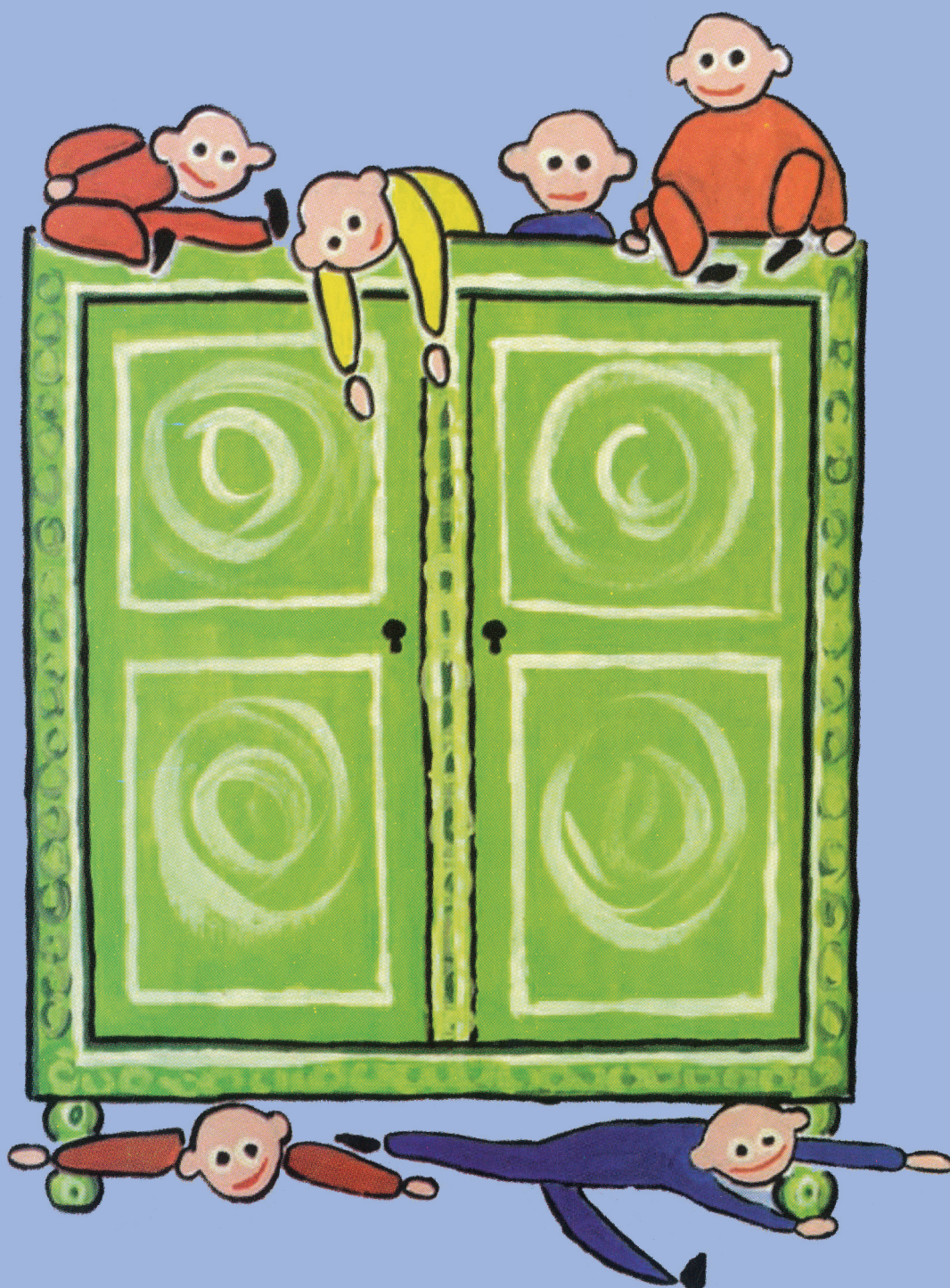

Nino Londaridze-Hakala

SATUNÄYTELMIÄ

Nino Londaridze-Hakala

SATUNÄYTELMIÄ

© 2018 Nino Londaridze-Hakala
Kuvitus: Nino Topuridze
Kansikuva: Mako Mäkeläinen
Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-80-5449-8

PUNAHILKKA

Nino Londaridze-Hakala

Henkilöt:

Lorenzo

Punahilkka

Mazi-Mazi -jänis

Punahilkan äiti

Klovni

Lintu

Susi

Hyvä haltia

Isoäiti

Sininen lintu

Kukka

Varis

Noita

(Alku – epilogi)

[Vanhan kaapin takaa tulee näkyviin Lorenzo.]

Lorenzo: (puhuu katsomolle)

Hei, hei lapset!

Minä olen Lorenzo! Tulin oikein kaukaisesta maasta ja otin mukaani minun näyttelijänuket. Me matkustamme kaupungista kaupunkiin ja keromme lapsille satuja! Tänään me haluamme teillekin kertoa sadun ”Punahilkka”. Kuunnelkaa tarkkaan! Hei, hei!

[Lorenzo lähtee pois.]

Osa I

[Kohtaus tapahtuu metsässä. Tulee näkyviin Punahilkka.]

Punahilkka: On niin kiva kävellä metsässä, kun aurinko paistaa ja on lämmin.

Oloni on niin hyvä, että kuin sydämeni haluaa laulaa!

[Punahilkka laulaa. Sen jälkeen tulee näkyviin jänis.]

Jänis: Terve, prinsessa!

Punahilkka: Minä en ole prinsessa! Minun nimeni on Punahilkka!

Jänis: Sinä olet niin onnellinen!

Punahilkka: Jänis! Sinä näytät vähän surulliselta! Miksi?

Jänis: (surullisena)

Tänään on minun syntymäpäiväni, mutta en voi saada onnittelukortteja, koska metsässä on niin paljon jäniksiä ja minulla ei ole omaa nimeä!

Punahilkka: Jänis! Sinun täytyy olla tänään onnellinen, koska sinulla on syntymäpäivä!

Kuule! Minä annan sinulle nimen ja tästä päivästä lähtien sinä olet – jänis, Mazi-Mazi! Hyvää syntymäpäivää, Mazi-Mazi!

[Tulee näkyviin sininen lintu.]

Lintu: Hei Punahilkka!

Hei jänis Mazi-Mazi!

Minä olen sininen lintu ja asun tässä metsässä. Kun minä kuulen, että minun lähelläni

joku tarvitsee apua, heti lennän sinne ja yritän auttaa.

Tänään jänis Mazi-Mazilla on syntymäpäivä ja toin hänelle onnittelukortin.

Mazi-Mazi: (Ihmeellisesti) Mutta, mutta... keneltä se on?

Lintu: En tiedä! Minä löysin sen erään kuusen oksasta ja heti toin sinulle!

Mazi-Mazi, parempi olisi, jos sinä luet sen ja heti kuulet kuka lähetti sinulle onnittelukortin!

[Sininen lintu ojentaa kortin Mazi-Mazille ja jänis ottaa sen.]

Mazi-Mazi: Kiitoksia sininen lintu!

Lintu: Eipä kestä! Nyt minulla on kiire toiseen paikkaan! Näkemiin!

[Sininen lintu lentää pois.]

Mazi-Mazi: Sininen lintu lensi pois ja minä alan lukea onnittelukorttiani!

[Jänis hengittää syvään ja lukee onnittelukortin, jossa on seuraavia lämpimiä toiveita:]

Mazi-Mazi: ARVOISA JÄNIS, MAZI-MAZI!

HYVÄÄ SYNTYMÄPÄIVÄÄ!

TOIVOO LAPSET

Mazi-Mazi: (puhuu katsomolle) Paljon kiitoksia lapset onnittelusta!

[Tulee näkyviin klovni.]

Klovni: Jänis! Minä toin syntymäpäivälahjaksi sinulle karhun naamion!

Jos tapaat susia, laita sen heti kasvoillesi, hän pelkää sua ja juoksee pois!

[Mazi-Mazi ottaa lahjan.]

Mazi-Mazi: Paljon kiitoksia klovni!

Klovni: Ei kestä! Nyt minä menen sirkukseen! Näkemiin.

[Klovni lähtee pois.]

[Mazi-Mazi pistää kasvoillensa karhun naamion.]

Mazi-Mazi: (matalalla äänellä) Punahilkka! Minä olen karhu!

Punahilkka: (nauraa) Olet ihan karhun näköinen!

[Mazi-Mazi ottaa pois karhun naamion.]

Mazi-Mazi: Punahilkka! Nyt minun täytyy mennä niitylle, missä kaverini orava odottaa minua!

Mutta tästä päivästä lähtien mekin olemme ystäviä ja jos sinulla on vaikeuksia, voi olla että minäkin voin auttaa sinua!

Punahilkka: Kiitoksia, Mazi-Mazi!

Mazi-Mazi: Eipä kestä! Näkemiin Punahilkka!

[Mazi-Mazi lähtee pois.]

Punahilkka: Nyt minunkin pitää lähteä pois täältä!

Mutta minusta joku on tulossa tännepäin, koska kuuluu askeleiden ääniä!

[Tulee näkyviin Punahilkkan äiti. Hän näyttää hermostuneelta.]

Äiti: Punahilkka! Olen etsinyt sinua! Isoäitisi on sairas ja sinun pitää mennä hänen luoksensa.

Punahilkka: Äiti! Menen heti!

Äiti: Punahilkka! Ensin me molemmat menemme kotiin, koska minä leivoin piirakoita
ja olisi hyvä jos veisit ne isoäidillesi!

Punahilkka: Ole rauhassa äiti! Minä vien isoäidille piirakoita ja hoidan häntä.

Mutta ensin menemme kotiin.

[Äiti ja Punahilkka lähtevät pois. Vähän ajan kuluttua tulee näkyviin susi. Hän lauleskelee.]

Susi: (kun laulu loppuu)

Laulu on laulettu, mutta minulla on vähän nälkä.

[Tulee näkyviin Punahilkka kori kädessä.]

Susi: Pieni tyttö! Älä pelkää minua! Minä olen kiltti susi!

Mutta haluaisin tietää, mihin menet.

Punahilkka: Minä en ole pieni tyttö! Minä olen Punahilkka ja menen isoäitini luokse!

Minun pitää viedä hänelle piirakoita ja hoitaa häntä!

[Sen aikana susi lähestyy Punahilkkan koria ja haistelee sitä.]

Susi: Missä päin isoäitisi asuu?

Punahilkka: Tästä oikealle! Pienen järven rannalla!

Susi: Sinulla on pitkä matka edessä ja haluan auttaa sinua taikatempon avulla!

Punahilkka, tee mitä minä sanon: ensin pistät korisi alas, sitten laitat silmäsi kiinni ja lasket kymmeneen asti! Sitten kun avaat silmäsi, sinä joudut olemaan isoäitisi luona ja korisikin on siellä!

Punahilkka: Susi! Teen mitä sanoit! Pistin korini alas, silmäni ovat kiinni ja alan laskea.

1,2,3,4,5,6,7,8,9,10.

[Sillä aikaa kun Punahilkka laskee, susi ottaa varovasti korin ja lähtee pois.]

Punahilkka: Nyt minä avaan silmäni ja varmaan jo olen isoäitini luona.

[Punahilkka katselee ympärilleen.]

Punahilkka: Mutta... mutta... Miksi minä olen samassa paikassa ja missä korini on?

[Punahilkka itkee.]

[Tulee näkyviin sininen lintu.]

Lintu: Punahilkka! Sinä olet oikein luottavainen! Susi valehteli sinulle ja otti korisi.

Punahilkka: Voi ei! Olen niin onneton!

Lintu: Älä ole surullinen! Minä autan sinua! Nyt annan sinulle kolme taikuriviljaa lahjaksi!

Jos matkalla on vaara, otat yhden viljan, sanot oman tahtosi ja se toteutuu! Mutta muista hyvin! Ole tarkka ja käytä järkevästi nämä kolme viljaa!

[Punahilkka ottaa taikuriviljat.]

Punahilkka: Kiitoksia, sininen lintu! Yritän olla järkevä ja käytän järkevästi nämä kolme taikaviljaa!

Lintu: Hyvää matkaa, Punahilkka! Näkemiin!

[Lintu lentää pois.]

Punahilkka: Minä jatkan matkaani! Uskon että isoäitini odottaa minua.

[Punahilkka lähtee pois.]

Osa II

(Isoäidin uni)

[Kohtaus tapahtuu isoäidin huoneessa, jossa on tummansininen valo. Isoäiti istuu nojatuolissa.]

Isoäiti: Olen vanha ja sairas. Toivon, että minun lapsenlapseni Punahilkka tulee pian minun luokseni,
mutta miksi hän ei ole vielä tullut?

(Isoäiti haukottelee)

Tuntuu, että olen vähän väsynyt. On parempi, jos vähäksi aikaa nukahdan, ehkä näen hyvän unen.

[Isoäiti nukahti ja hän näkee unta: huoneen nurkasta tulee näkyviin pienikokoinen isoäiti.]

Isoäiti: (laulaa)

La... la... la...! Olen hyvällä tuulella. Minä leivoin omenapiirakan ja kun lapsenlapseni Punahilkka tulee minun luokseni, juomme teetä yhdessä!

[Huoneen toisesta nurkasta ilmestyy yhtäkkiä Punahilkka, ja hänkin on pienikokoinen.]

Punahilkka: Hei isoäiti!

[Punahilkka nauraa ilikurisesti.]

Isoäiti: Punahilkka, lapsenlapseni! Hyvä että olet jo täällä! Mutta... mutta...

(Isoäiti katselee ovelle päin)

Ovi on kiinni! Mistä sinä oikein tulit?

Punahilkka: Ikkunasta! (Taas nauraa ilikurisesti)

Isoäiti: Mutta... mutta... Ikkunakin on kiinni!

Punahilkka: En kerro! (Nauraa)

Isoäiti: Sinä olet tänään vähän tuhma, mutta silti minä annan sinulle omenapiirakkaa.

Minä menen keittiöön laittamaan pöydän!

[Isoäiti lähtee pois.]

Punahilkka: Nyt minä yllätän isoäidin!

[Punahilkka nauraa ilikurisesti ja menee piiloon vanhan kaapin taakse. Punahilkan tilalle tulee näkyviin pieni valkoinen susi.]

Susi: Ha... ha... ha...! Se on yllätys isoäidille!

[Isoäiti tulee takaisin keittiöstä.]

Isoäiti: Punahilkka! Mennään keittiöön! Pöytä on katettu!

(Yhtäkkiä isoäiti huomaa suden)

Apua! Täällä on susi!

Susi: (hiljempää)

Älä pelkää, isoäiti! Pistä silmät kiinni ja minä muutun Punahilkaksi!

Isoäiti: Voi voi! Laitan heti silmäni kiinni!

[Sen jälkeen silmänräpäyksessä susi menee piiloon kaapin taakse ja hänen tilalleen tulee näkyviin Punahilkka.]

Punahilkka: Isoäiti! Voit avata silmät!

Isoäiti: Punahilkka! Minun lapsenlapseni. On hyvä, että taas näen sinut. Haluaisin halata sinua.

Punahilkka: Isoäitini! Pistä taas silmät kiinni ja minä tulen halaamaan sinua!

Isoäiti: Pistin jo silmät kiinni! Tule halaamaan minua! Minä odotan!

[Punahilkka menee taas piiloon vanhan kaapin taakse ja hänen tilalleen tulee näkyviin susi.]

Susi: (Huutamalla)

Isoäiti! Nyt on sopiva hetki! Minä syön sinut!

[Susi hyökkää isoäidin kimppuun.]

Susi: Ha... ha... ha...! Isoäiti on minun vatsassani! La... la... la...!

[Pieni isoäiti ei ole näkyvässä enää. Tumma sininen valo muuttuu kirkkaammaksi ja huoneessa on isoäiti, joka nukkuu edelleen nojatuolissa.]

Isoäiti: (Huutaa unessa)

Susi! Päästä minut vatsastasi! Päästä minut vatsastasi!

[Yhtäkkiä joku koputtaa ovelle ja isoäiti on herännyt.]

Isoäiti: Voi voi! Onpa hyvä, että heräsin! Oli pelottava uni!

[Joku koputtaa taas ovelle.]

Isoäiti: Kuka tuli?

[Kuulua ääniä oven takaa.]

Susi: (Puhuu pehmeällä äänellä)

Olen... olen... lapsenlapsesi, kulta isoäitini!

Isoäiti: Jos olet todella minun lapsenlapseni, laula ensin minulle, koska Punahilkka osaa laulaa hyvin!

Susi: (Puhu hiljempää itseksensä oven taakse)

Minun täytyy yrittää laulaa oikein lapsen äänellä.

[Susi yskii muutaman kerran ja rupeaa laulamaan.]

Isoäiti: (Kun suden laulu loppuu)

Nyt minä uskon, että olet lapsenlapseni! Punahilkka! Koputa oveen viisi kertaa ja ovi avautuu itsekseen!

Susi: (Puhuu itsekseen)

Vihdoinkin minä pääsen isoäidin luokse!

[Kuuluu koputusta viisi kertaa ja ovi aukeaa itsekseen. Susi syöksyy heti huoneeseen.]

Susi: (Huutaa)

Isoäiti! Minä en ole Punahilkka. Minä olen susi!

[Susi lähtee isoäitiä kohti.]

Isoäiti: Apua! Täällä on susi!

[Isoäiti nousee nojatuolista ja yrittää lähteä karkuun, mutta susi juoksee hänen perässään! Vähän aikaa he molemmat juoksevat huoneessa edestakaisin, mutta lopuksi susi saa kiinni isoäidin.]

Susi: Isoäiti! Nyt minä vien sinut kellariin ja pistän oven kiinni!

Sen jälkeen tulen takaisin tänne ja odotan Punahilkkaa!

[Susi vie isoäidin pois huoneesta.]

Osa III

[Kohtaus tapahtuu metsässä. Punahilkka tulee näkyviin.]

Punahilkka: Minä kävelin pitkän matkan ja olen vähän väsynyt. Minulla on kolme taikuriviljaa ja luulen,

että on oikea aika. Jos minä sanon ensimmäisen toivomuksen, taikurivilja osaa toteuttaa sen! Nyt minä otan taskusta yhden taikuriviljan ja alan kertoa hänelle, mihin minulla on kiire!

[Yhtäkkiä kuuluu outo ääni.]

Ääni: Punahilkka! Auta minua!

Punahilkka: Kuka täällä on? Minä en näe ketään!

Ääni: Katso sinusta oikealle alaspäin! Minä olen pieni kukka ja minulla on jano.

Valitettavasti tästä paikasta suihkulähde on kaukana ja minun lähelläni oleva on aivan kuiva! Jos täälläkin lähellä olisi pieni suihkulähde, maa olisi märkää ja juuren avulla voisin juoda vettä ja sen lisäksi voisi olla paljon erilaisia ihania kukkia, jotka alkaisivat kasvaa tähän niitylle.

Punahilkka: Älä ole surullinen, kukka! Minä autan sinua taikuriviljalla ja sanon heti, mitä sinä tarvitset.

Taikurivilja! Pieni ihana kukka kuivuu jos hän ei juo vettä juuren avulla! Sitä varten olisi hyvä, että täällä olisi pieni suihkulähde! Silloin maa tulisi märäksi ja kukka voisi juoda vettä!

[Kuuluu sateen ääniä.]

Kukka: Punahilkka, Punahilkka! Jostakin tulee pisaroita!

Punahilkka: Minäkin olen huomannut sen! Voi olla että alkaa sataa vettä.

Nino Londaridze-Hakala

Nino Londaridze-Hakala on musiikkipedagogi ja kirjailija.

Hänen kirjojaan on ilmestynyt suomen, georgian, saksan ja englannin kielillä.

Vuonna 1998 hän perusti Porissa **Vanha kaappi -marionetti-teatterin**. Vanha Kaappi on esiintynyt kaupungeissa eri puolilla Suomea, muun muassa Porissa, Tampereella ja Oulussa.

Hän on osallistunut kansainvälisiin festivaaleihin ulkomailla.

Vuonna 2000 hän oli Saksassa Dizebachin kansainvälisillä musiikkifestivaaleilla näytelmällään **Miten Prinssi löysi Kesän kukan Pohjoisesta Maasta**. Musiikin näytelmään sävelsi ja esitti Irma Issakadze.

Vuonna 2004 hän oli mukana Georgiassa kansainvälisillä teatterifestivaaleilla näytelmällään **Pikku Prinssi**. Musiikin siihen sävelsi ja esitti Toni Randell.

